

Дневникъ 134.

ЗАСЪДАНІЕ НА 16 СЕПТЕМВРИЯ 1881 ГОДИНА.

Прѣсѣдателство на г. Ив. Ев. Гешовъ.

Присѣтствувать 8 чл.; отсъст. г. г. Стамбуловъ и Саллабашевъ безъ отпущъ.
Засѣданіето си отвара на 2 часа слѣдъ пладнѣ.

Прочитатъ се три прошения подъ № 652, 661 и 663.

По прѣдложение на г. Енчева приема се най-напрѣдъ обсъжданіето на прошеніето подъ № 661 отъ Стефана П. Стефанова, съ което моли да се даде частъ напрѣдъ надлѣжний законенъ ходъ на дѣлата на Славова и Кючукова, както и на прошеніето му отъ 29 Юния за вѣроломство и рушвета.

Г-нъ Енчевъ взема думата и казва, че той ся чуди какъ Дирекцията на Правосѣдніето си е позволила да заповѣла на единъ членъ отъ Врховното Сѣдище да вземе участие въ изслѣдваніето на дѣла въ рѣшеніето на които той може да бѣде повиканъ подиръ нѣкой денъ да ся произнесе. Дирекцията на Правосѣдніето казва, той е употребила тоя начинъ на дѣйствиє въ изслѣдваніето на оплакваніята противъ Ст. Стефанова, а тѣй сѣщо и Главното Прокурорство си е позволило да остави нѣкои оплакванія безъ слѣдствие. Той счита тоя начинъ на дѣйствиє отъ страна на ония които държатъ нашето правителство, за противозаконно, и мисли, че Постоянний Комитетъ е длѣженъ въ такива случай, да подѣйствува въ ползата и защитата на закона. Прѣдъ видъ на тия съображения, той прѣдлага да ся прѣпрати реченото прошение до Дирекц. на Правосѣдніето, съ забѣлѣжка, че Постоянний Комитетъ като контролира съ скрѣбъ, че г. Гл. Прокуроръ си е позволилъ да спрѣ ходѣтъ на процеситѣ повдигнати отъ Ст. Стефанова срѣщо Кючукова и Славова и като привлича сериозното му внимание върху това обстоятелство, желає щото Гл. Прокурорство да повърне дѣлата противъ реченитѣ Славовъ и Кючуковъ въ Сливенското Окрѣжно Прокурорство на зависяще и окончателно отъ него разглѣдвание, като даде сѣщеврѣменно ходъ и на прошеніето на сѣщій до Главното Прокурорство отъ 29 Юния съ единъ рапортъ до него подъ № 762.

Г-да Ст. Гешовъ и Д-ръ Хакановъ сѣ съгласни да ся приеме прѣдложението на г. Енчева, защото мислятъ, че то ся основава върху самото прошение на Ст. П. Стефанова.

Г-нъ Калчевъ казва, че той не настоява щото прошеніето за което е речъ да ся остави безъ слѣдствие, нъ той нежелаетъ да ся прѣпрати и съ едно таково писмо каквото прѣдлага г. Енчевъ; той мисли напротивъ, че то трѣбва да ся прѣпрати на зависяще распореждане.

Г-нъ Беневъ казва, че понеже въ разискванията на това дѣло ся спомѣна името на г. Маджарова за честността на когото никой не може да ся съмнява, то той е на мѣстѣ да ся омегча прѣдложението на г. Енчева и тогасъ да ся приеме и прѣпрати до надлѣжната Дирекция.

Слѣдъ кратко разискване прѣдложението на г. Енчева ся гласува и приема.

2-то прошение отъ Тодора Кхлжчева подъ № 662, въ което излага услугитѣ си които направилъ на народа въ 1876 и 1877 и мили да му ся дадатъ като помощъ 50 лири турски, ся прѣпровожда до Дирекцията на Правосъдието, като нейнъ чиновникъ на зависяще отъ нея распореждане.

3-то прошение подъ № 663 отъ Д. Куртова изъ Сливенъ, съ което моли да ся подѣйствиува гдѣто трѣбва за да ся даде понататѣшенъ ходъ на заявленията му противъ Ст. П. Стефановъ, Комитетътъ рѣшава да ся прѣпроводи тѣй сжщо до Дирекцията на Правосъдието на зависяще распореждане и като должнение на писмото ни съ което му ся прѣпровожда прошениято на речений Ст. П. Стефанова.

Относително до прошениято подъ № 658 отъ Манта Бобекова изъ Панагюрище, съ което моли да ся отпусне на синътъ ѝ още 6 лири турски помощъ, за да довърши военнитѣ си науки въ Киевъ, Комитетътъ рѣшава да прѣпоръчи на Дирекцията на Просвѣщението да отпусне на просителката рѣчената сума.

Г-нъ Прѣдсѣдателътъ съобщава, че г. Главний Управителъ го помолилъ устно да помоли отъ негова странъ Ком. да ся произнесе неофициалнимъ образомъ върху въпросътъ за производството въ пд горенъ чинъ на нѣкои отъ чужденцитѣ офицери и върху сключването на контрактитѣ които има да станатъ съ тѣхъ.

Г-нъ Д-ръ Хакановъ не намира за добръ щото Комитетътъ да ся произнесе върху въпроси, съ които не е сезиранъ. Тѣй той прѣдлага да му ся отговори отъ г. Прѣдсѣдателя устно, че Комитетътъ не може да ся произнесе върху прѣдложението му, прѣди той да го сезира официално.

Това прѣдложение ся гласува и приема.

По прѣдложение на г. Д-ра Янкулова приема ся обсъждението на правилника за гробищата и закопването на умрѣлитѣ.

Членъ 1 на проекта.

Комиссията прѣдлага тоя членъ да ся приеме безъ измѣнение за членъ 1 на правилника.

Прѣдложението на комиссията ся гласува и приема.

За втора ал. на тоя чл. ся приема слѣдующето прѣдложение на г. Прѣдсѣд.:

„Нарушителътъ на тоя членъ ся наказва съ затворъ отъ една седмица до единъ мѣсець“.

„На сжщото наказание подлежатъ и гробничаритѣ, които улѣснятъ погребението внѣ отъ общитѣ гробища“.

Членове 2 и 3 ся измѣнуватъ и приематъ въ слѣдующата форма за членъ 2 на правилника:

„Всѣкой градъ или село има назначено мѣсто за гробища, които трѣбва да ся далечъ отъ послѣдната къща на селото и градътъ поне 250 метра“.

Послѣдната алинея на членъ 3 ся приема, спорѣдъ поправкитѣ прѣдложени отъ г. Прѣдсѣдателя за членъ 3 на правилника.

Първата алинея на чл. 4 се приема за същия членъ на правилника.

Последната алинея на тоя членъ пада.

Г. Прѣдсѣдателятъ прѣдлага щото чл. 5 на проекта да се приеме както слѣдва за членъ 5 на правилника:

„Запрѣтено е да се отваря гробъ прѣди истичанието на три години отъ зара-
вянието, освѣтъ по сѣдебно-медицински случай“.

„Гробищата стоятъ на права линия“.

Прѣдложението на г. Прѣдсѣдателя се гласува и приема.

Понататѣшното разискване на проекта се отлага за идущето засѣдание, което
ще стане утрѣ.

По прѣдложение на г. Калчева, Комитетътъ рѣшава отъ утрѣ засѣданията, на
Комитетътъ да се отварятъ на 1 часътъ и да се затварятъ на 5 вечерята.

Засѣданието се затваря на 6 часа вечерята.

Прѣдсѣдатель: **Ив. Ев. Гешовъ**

Подпрѣдсѣдатель: **Д-ръ Янкуловъ**

Секретарь: **Ив. Вазовъ.**
